

Nr 3

Allmänna beredningsutskottets utlåtande i anledning av väckta motioner angående omprövning av gällande bestämmelser om rätt att försälja explosiva varor till minderåriga.

I de likalydande, till allmänna beredningsutskottet hänvisade motionerna I: 401 av fröken *Ranmark m. fl.* och II: 466 av fru *Renström-Ingenäs m. fl.* hemställes, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte anbefalla kommerskollegium att ompröva de gällande bestämmelserna angående rätt att till minderåriga försälja explosiva varor i syfte att större restriktivitet därvid måtte tillämpas.

I motionerna anföres, att den allmänna ordningen och trevnaden på många håll störes genom oseden att skjuta "påsksmällor" vid påsk- och nyårsfirande. Barn och halv vuxna ungdomar råkar dessutom därvid ofta ut för olyckshändelser. Polismyndigheterna söker förgäves komma till rätta med ofoget. Efter att ha redogjort för gällande bestämmelser framhåller motionärerna, att ett generellt förbud mot knallpjäsers försäljning till minderåriga vore väl befogat och att kommerskollegium vid omarbetning av vissa detaljbestämmelser i tillämpningsföreskrifterna till förordningen om explosiva varor borde taga även den i motionerna berörda frågan under omprövning.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionerna från kommerskollegium och statspolisintendenten.

Kommerskollegium framhåller, att ämbetsverket haft sin uppmärksamhet riktad på spørsmålet att råda bot på vissa olägenheter, som uppgivits härröra från medgivna lättnader beträffande förvärv av pyrotekniska varor, och att avsikten varit, att frågan skulle allsidigt prövas i samband med pågående revision av kungörelsen med tilläggsbestämmelser till explosivvaruförordningen. Kollegium kommer att vid det fortsatta arbetet med denna revision till omprövning upptaga de i motionerna åsyftade förhållandena.

Statspolisintendenten anför, att ofoget synes vara särskilt omfattande i landets västra delar. Han delar motionärernas uppfattning att åtgärder bör vidtagas för att i möjligaste mån förhindra minderåriga att förvärva ifrågavarande artiklar. Särskilt bör kontrollen skärpas över försäljning av explosiva leksaker genom postorder.

Utskottet. Vid 1954 års riksdag hade utskottet till behandling en motion, vari yrkades utredning om vilka åtgärder som kunde vidtagas för att be-

gränsa skadeverkningarna av lek med pyrotekniska och explosiva leksaker. I utlåtande (nr 4 år 1954) över motionen anförde utskottet bl. a., att vissa olägenheter vore förknippade med att pyrotekniska leksaker vore relativt lättåtkomliga för minderåriga. I yttrande i ärendet framhöll kommerskollegium bl. a. att flertalet olyckshändelser i samband med användandet av dylika leksaker förorsakats av hemmagjorda varor. Ett totalförbud mot innehav av vissa pyrotekniska artiklar kunde medföra ökad benägenhet för tillverkning i hemmen av sådana artiklar. Utskottet sade sig dela denna uppfattning. Kollegium framhöll vidare bl. a. att man inom ämbetsverket vore sysselsatt med en omarbetning av kollegii kungörelse den 17 november 1949 med tilläggsbestämmelser till explosivvaruförordningen och att man därvid komme att noggrant överväga frågan, huruvida tillgången till pyrotekniska varor borde minskas.

Utskottet hemställde, att motionen icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd, och denna hemställan bifölls av riksdagen.

Det nyssnämnda arbetet inom kommerskollegium med omprövning av tilläggsbestämmelserna har av vissa skäl tidvis legat nere men kommer nu, enligt vad utskottet erfarit, att inom kort kunna fullföljas. Ämbetsverket har i sitt nu avgivna yttrande sagt sig därvid ämna beakta de av motionärerna åsyftade förhållandena.

Enligt utskottets mening finnes fog för motionärernas, av statspolisintendenten biträdda, uppfattning, att rådande förhållanden på här ifrågavarande område icke är tillfredsställande. Då emellertid motionärernas önskemål om omprövning av gällande bestämmelser redan beaktats av den närmast ansvariga myndigheten, synes någon riksdagens skrivelse i ärendet f. n. icke erforderlig. Utskottet får därför hemställa,

att de likalydande motionerna I: 401 och II: 466 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 februari 1956

På allmänna beredningsutskottets vägnar:

PATRIK SVENSSON

Närvarande:

från första kammaren: herr Andersson, Axel, fru Wallentheim*, herrar Jansson, Erik, Persson, Johan*, Wolgast, Lundström, Strandler och Sör-
lin;

från andra kammaren: herrar Svensson i Alingsås, Gustafsson i Bogla*, fru Sjöstrand, fru Svedberg, herrar Dickson, Nordkvist i Kalmar, Sehlstedt*, Hammar, Andersson i Ronneby, Östrand, Stiernstedt* och Norén i Mullsjö.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.